स्रष्टारं, नीलपृष्ठं पृष्ठभागे नीलं, बृहन्तं गुणैर्महान्तम्, सादद्योनिं योनौ स्वर्गस्थाने यजमानान् सादयन्तं, दमे गृहे आदीदिवांसं सर्व्वतो दीप्यमानं, हिरण्यवर्णं स्वर्ण-समानकान्तिम्, अरुषं रोषरहितं तादृशं बृहस्पतिं सपेम सम्बभ्रामः ॥

त्रयोदशीमाह । "स हि शुचिः शतपत्रः स शुन्ध्यूः [४] । हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः । बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्वाः । पुरूसखिभ्य आ सुतिं करिष्ठः" इति । स हि प्रसिद्धः बृहस्पतिः शुचित्वादिगुणोपेतः शुचिः शुद्धः शतपत्रः शतसङ्ख्याक-वाहनोपेतः बृहस्पतिः शुन्ध्यूः अन्येषामपि शोधकः हिरण्य-वाशीः हिरण्यवाक्यं शतमस्मै देहि सहस्रमस्मै देहीत्यादिरूपं तेन वाक्येनोपेतः इषिरः सर्व्वैरेषणीयः, सुवर्षाः स्वर्गप्रदः । सः बृहस्पतिः स्वावेशः सुष्ठु आवेष्टुं समाश्रावयितुं शक्यः, ऋष्वाः ऋषिः अतीन्द्रियद्रष्टा, तादृशः बृहस्पतिः सखिभ्यः सखिसदृशेभ्यः यजमानेभ्यः पुरु प्रभूतम् आसुतिम् अन्नं क-रिष्ठः अतिशयेन कर्त्ता । एतच्च मन्त्रद्वयं स्वेतां बार्हस्पत्या-मित्यस्य पशोः सूक्ते द्रष्टव्यम् । तथा च प्रतीकद्वयमाम्नातम्, आवेध्वसꣳ सꣳशुचिरिति ॥

चतुर्द्दशीमाह । "पूषꣳस्तव व्रते वयम् । न रिष्येम कदा-चन । स्तोतारस्त इह स्मसि" इति । हे पूषन् तव व्रते त्वदीये कर्म्मणि कदाचन न रिष्येम मा विनश्ये । इह कर्म्मणि ते तव स्तोतरः स्मसि भवामः ॥